

Endokrin Paraneoplastik Sendromlar

Canan Özyardımcı Ersoy*, Şazi İmamoğlu**

ÖZET

Paraneoplastik sendromlar, primer veya metastatik tümörlerin hormonal yapılar aracılığı ile primer odaktan uzakta semptom ve bulgu oluşturmaktır. Bunlardan endokrin paraneoplastik sendromlar sık görülen bir grubu oluşturmaktır ve pekçok değişik organ ve doku malignitelerine eşlik etmektedirler.

Anahtar Kelimeler: Paraneoplastik sendromlar, hormonlar, endokrin bulgular

SUMMARY

The Endocrine Paraneoplastic Syndromes

Paraneoplastik syndromes can be simply defined as symptoms and signs that occur away from the primary tumoral lesions due to the hormonal products of primary and metastatic tumors. The endocrine paraneoplastik syndromes constitute one of the most frequently seen group among all paraneoplastic syndromes and accompany many different organ and tissue malignities.

Key Words: Paraneoplastic syndromes, hormones, endocrinologic findings.

GİRİŞ

Primer veya metastatik (primer odaktan uzakta) tümörlerin sentez ve sekrete ettikleri, hormonal yapılar aracılığı ile semptom veya bulgu oluşturmamasına "paraneoplastik sendromlar" adı verilmektedir (1,2). Paraneoplastik sendromlar endokrin, nöromusküler, hematolojik, dermatolojik veya iskelet kas sistemi ile ilişkili olabilmektedirler (1,3-4).

Hormon sentezleme yeteneği olmayan bir hücrenin, tümör hücresına dönüştüğünde hormon sentezler hale gelmesi, onkogenlerin normalde sessiz olan hücresel genleri aktive etmesi ile açıklanmaya çalışılmaktadır (3).

Bilindiği gibi hormonlar steroid, monoamin, peptid-protein yapıda olabilmektedirler. Endokrin paraneoplastik sendromlara yol açan hormonlar sıklıkla peptid-protein grubunda yer almaktadırlar (1,3-4).

Endokrinolojik fonksiyonu olmayan organlara ait tümörlerde, tümör hücreleri tarafından sentezlenen hormonların yapısal olarak normal hormonlara benzer, ancak biyolojik olarak daha az aktif oldukları bilinmektedir. Bu du-

rumun tümör hücrelerinde prohormondan aktif hormon sentezlenirken, sentez yolundaki bazı enzim eksikliklerinden kaynaklanabilecegi düşünülmektedir (3).

Paraneoplastik sendromlara ait semptom ve bulgular primer tümöre ait bulgularдан önce ortaya çıkmaktıktır ve erken tanı için yararlı olabilmekte, salgılanan hormonlar, tedavi öncesi ve sonrası dönemde hasta takibinde, hastalık progresyonunu gösteren tümör belirleyicileri olarak kullanılabilimekte, alitta yatan malignitenin tedavisi ile ortadan kalkabilmektedirler (1,2).

Pekçok endokrin paraneoplastik sendrom nöroendokrin ve embriyonal dönemdeki nöral crest dokusundan (küçük hücreli akciğer kanseri, karsinoid tümör gibi) köken alan tümörlerde görülmektedir (3). Paraneoplastik sendromlar sıklıkla akciğer (AC) kanserleri ile birelilik göstermektedirler ve metastazlara bağlı olmayan belirtileri ön planda olan tümörler arasında sayılmalıdır (5). Akciğer kanserleri içinde paraneoplastik sendromlarla en yakın ilişkisi olan histopatolojik tip küçük hücreli akciğer kanseri olarak bildirilmektedir (1,6).

* Uzm.Dr. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Endokrinoloji ve Metabolizma Bilim Dalı
** Prof.Dr. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Endokrinoloji ve Metabolizma Bilim Dalı

En sık görülen endokrin paraneoplastik sendromlar ve bunların birlikte gösterdiği tümörler tablo I' de görülmektedir (1,3). Bu sendromların klinik, laboratuvar ve tedavi özellikleri kısaca özetlenmeye çalışılacaktır.

Hiperkalsemi

Malignite hiperkalsemisi tüm hiperkalsemi olgularının %40'ını oluşturmaktadır. Endokrin paraneoplastik sendromların en sık görülen bulgularından biridir. Malignitelerde görülen hiperkalsemiler, humorall ve lokal osteolitik hiperkalsemi olmak üzere ikiye ayrılmaktadır.

Patogenez: Humoral hiperkalsemi dolaşma verilen paratiroid hormon (PTH) benzeri hormonal maddelerle meydana gelirken, lokal osteolitik hiperkalsemi kanser hücreleri tarafından kemik doku içine salınan transforming growth faktör α ve β , interlökin 1 ve 6, prostaglandinler ve tümör nekrozis faktör α gibi lokal parakrin faktörler tarafından oluşturulmaktadır. Humoral hiperkalsemi tüm malignite hiperkalsemilerinin %80'ini, lokal osteolitik hiperkalsemi ise %20'sini oluşturmaktadır (3).

Humoral hiperkalsemiye yol açan PTH benzeri peptid 139-173 aminoasitten meydana gelmektedir. Amino terminalindeki ilk 13 aminoasitin 8' i PTH ile aynıdır. Bu peptid kemik ve böbrekteki PTH reseptörlerine bağlanarak fonksiyon göstermektedir. Kemikten kalsiyum rezorbsiyonunu artırır, kemik yapımını azaltır, böbreklerde tübüller kalsiyum reabsorbsiyonunu, fosfat atılımını ve idrarda cAMP seviyesini artıratırak hiperkalsemiye yol açar.

Klinik bulgular: Başlıca semptom ve bulgular diğer hiperkalsemi olgalarında da görülebilin halsizlik, yorgunluk, anoreksi, bulanti, kusma, konstipasyon, kemik ağrısı, poliüri, polidipsi ve konfüzyondur. Hiperkalseminin şiddetli olduğu olgularda letarji, koma ve hatta ölüm görülebilmektedir.

Tanı: Normal serum PTH seviyesi, normal veya yüksek serum

kalsiyum seviyesi ve düşük serum fosfor seviyesi kemik metastazı yokluğunda humorall hiperkalsemiyi, normal serum PTH benzeri peptid ve serum fosfor seviyeleri kemik metastazı varlığında lokal osteolitik hiperkalsemiyi düşündürmelidir.

Humoral hiperkalsemiler sıklıkla küçük hücreli olmayan AC kanseri, meme, böbrek, baş-boyun ve mesane kanserlerinde görülürken, lokal osteolitik hiperkalsemiler meme kanseri ve myelom, lenfoma, lösemi gibi hematolojik kanserlerde görülebilmektedir.

Ayrıca tanı: Hiperkalsemi saptanan maligniteli olgularda ayrıca tanıda tiyazid grubu diüretik, lityum ve vitamin D kullanımı, hipertiroidi, tüberküloz ve sarkoidoz gibi hiperkalsemi yapabilecek diğer sebepler ekarte edilmelidir.

Tedavi: Humoral ve lokal osteolitik hiperkalsemilerin tedavileri benzerdir. Öncelikle alatta yatan, hiperkalsemiye neden olan malignitenin tedavi edilmesi gerekmektedir. Bu sırada hiperkalsemiye yönelik olarak, hafif ve orta dereceli hiperkalsemilerde günlük 2-4 litre saline infüzyon ile birlikte furosamid uygulaması önerilmektedir. Bifosfonaflardan pamidronat günlük 60-90 mg intravenöz uygulandığında osteoklastik kemik rezorbsiyonunu azaltmaktadır. Yine glukokortikoidlerin sitokin yapımını inhibe ederek kemik rezorbsiyonunu azaltıkları bilinmektedir. Ciddi hiperkalsemilerde bir kalsiyum bağlayıcı olan kalsitonin her 12 saatte bir 4-8 ünite/kg intramusküler ya da subkutan uygulanabilmektedir. Tüm bu tedavilere rağmen hiperkalsemi düzelmeyorsa plikamisin ve galyum nitrat hiperkalsemi tedavisinde önerilmektedir (3).

Hipokalsemi

Malignite ve kalsiyum metabolizma bozukluğu denildiginde akla öncelikle hiperkalsemi gelmesine rağmen aslında hipokalsemi de endokrin paraneoplastik sendromların hiperkalsemi kadar sık görülen bir bulgusudur. Ancak ge-

Tablo I. En sık görülen endokrin paraneoplastik sendromlar ve birlikte görülebilin tümörler:

SENDROM	PROTEİN	TÜMÖR
Hiperkalsemi	Paratiroid hormon (PTH) benzeri protein, PTH	Küçük hücreli olmayan AC kanseri, meme kanseri, renal hücreli kanser, baş-boyun kanseri, miyelom
Hipokalsemi	Kalsitonin	Tirodin medüller kanseri, küçük hücreli AC kanseri, meme kanseri, gastrointestinal sistem kanseri
Uygunlu antidiüretik hormon (ADH) salınımı	Arginin-vazopressin (AVP)	Küçük hücreli AC kanseri, baş-boyun kanseri, küçük hücreli olmayan AC kanseri
Cushing sendromu	Adrenokortikotropik hormon (ACTH), kortikotropin salgılayan hormon (CRH)	Küçük hücreli AC kanseri, karsinoid tümör
Akromegali	Büyüme hormonu salgılayan hormon (BHRH), büyume hormonu (BH)	Küçük hücreli AC kanseri, karsinoid tümör, pankreas adacık hücre tümörü
Jinekomasti	Human koryonik gonadotropin (hCG)	Testiküler kanser, AC kanseri, AC ve gastrointestinal sistemin karsinoid tümörü
Hipoglisemi	İnsülin benzeri büyume faktörü 1 ve 2 (IGF 1, 2)	Sarkoma

nellikle asemptomatik olması nedeniyle gözden kaçabilemektedir.

Hipokalsemi sıkılıkla litik kemik metastazları ile seyreden akciger, meme ve prostat kanserleri ile birlikte görülmektedir. Nadiren tiroidin medüller kanserinde olduğu gibi kalsitonin salgılayan tümörlere de eşlik edebilmektedir. Bir polipeptid hormon olan kalsitonin tiroid bezinin C hücrelerinden salgılanmaktadır. Kalsitonin hem kemikten kalsiyum salınımını engellemekte, hem de böbrekten kalsiyum, sodyum ve fosfor atılmasını artırmaktadır.

Tetani ve nöromusküler irritabilité gibi semptomları, Chvostek ve Trouseau gibi hipokalsemi bulguları pozitif olan olgularda tedaviye yönelik olarak kalsiyum infüzyonu gerekmektedir (1).

Hiponatremi

Uygunuz ADH sendromu olarak bilinen malignitelere bağlı hiponatremi arginin-vazopressinin (AVP) ektopik ve uygunuz salınımına bağlıdır (1,3).

Patogenez: Salinan AVP böbreklerdeki reseptörlerle bağlanarak serbest su retansiyonuna neden olmakta ve sonuçta plazmada hipozmolarite ve idrarda hipozmolarite oluşmaktadır (1,3).

Klinik bulgular: Genellikle hiponatremi asemptomatik seyretse de, hafif hiponatremide konsantrasyon güclüğü, başağrısı, yorgunluk, anoreksi, bulantı ve kusma, ileri deprecede hiponatremide ise konfüzyon, letarji, koma, konvülzyon ve ölüm görülebilmektedir (1,3).

Tanı: Serum sodyumu 135 MEq/L 'nin altında ve idrar osmolaritesi 300 mmol/kg 'ın üzerinde olan olgularda uygunuz ADH sendromu düşünülmelidir. Hastalarda övo-mik hiponatremi saptandığından bu duruma yol açabilecek hipotiroidi, Addison hastalığı ve renal hastalıklar ekarte edilmelidir (1).

Uygunuz ADH sendromu ile ilişkili olduğu bilinen başlıca kanser küçük hücreli AC kanseridir (%75) (1). Tüm küçük hücreli AC kanserlerinin %15'inde, baş-boyun kanserlerinin %3'ünde ve küçük hücreli olmayan AC kanserlerinin %<1'inde uygunuz ADH sendromu görülebilmektedir (3).

Ayrımcı Tanı: Uygunuz ADH sendromu yapabilecek diğer sık karşılaşılan benign durumlar; AC enfeksiyonları, pnömotoraks, astım bronşiyale, pozitif basınçlı solunum, santral sinir sistemi patolojileri, tiyazid grubu diüretikler, karbamazepin, antidepresanlar ve narkotik analjezik kullanıdır. Kemoterapötik ajanlardan vinkristin, vinblastin, sisplatin, siklofosfamid, melfelan ve levamizol de uygunuz ADH sendromuna yol açabileceği için özellikle kanserli olgularda ayrımcı tanıda önem kazanmaktadır.

Tedavi: Öncelikle alitta yatan kanserin tedavi edilmesi gerekmektedir. Ancak kanser kontrol edilemiyorsa günlük sıvı alımının 500 ml ile sınırlanması önerilmektedir. Hiponatremi mental statusta bozukluğa neden oluyorsa %0.9 ya da %3 sodyum klorür solüsyonu ile hidrasyon ve

furosamid ile diürez sağlanarak hiponatremi düzeltilebilmektedir (1). Bunun yanı sıra AVP' nin etkilerini bloke eden oral demoklosiklin $600-1200 \text{ mg/gün}$ uygulanabilmektedir. Diğer ilaç alternatifleri ise difenihidantoin ve lityumdur (1,3).

Cushing sendromu

Tüm Cushing sendromlu olguların %15'ini kanserlere bağlı ektopik ACTH salınımı oluşturmaktadır. Ektopik CRH salınımına bağlı Cushing sendromu ise oldukça nadir görülmektedir (3).

Patogenez: Kanser hücrelerinde mRNA aracılığı ile önce proopiomelanokortin ve daha sonra ACTH da dahil olmak üzere diğer metabolitler oluşturulmaktadır. Oluşan ACTH'ya bağlı olarak adrenallerden glukokortikoid ve mineralokortikoid yapımı artmaktadır.

Klinik bulgular: En sık görülen klinik bulgular halsizlik, yüksek tansiyon ve hiperglisemiye bağlı bulgulardır. Eğer ektopik ACTH sendromu karsinoid tümörlerde olduğu gibi yavaş gelişen bir kanser sebebiyle meydana gelmişse santral obezite, aydede yüzü, hiperpigmentasyon ve hirsutismus gibi tipik Cushingoid bulgular saptanabilmektedir (1,3). Ektopik ACTH salınımı olan olgularda mineralokortikoid fazlalığına bağlı olarak Cushing hastalığından farklı olarak hipokalemik alkaloz görülebilmektedir.

Tanı: Yüksek doz deksametazon (8 mg/gün) supresyon testine yanıt vermeyen artmış serbest idrar kortizolü ile ektopik ACTH sendromu tanısı konulabilmektedir. Plazma ACTH seviyesi %50 olguda artmış olarak saptanmaktadır. Kesin tanı konulamayan olgularda inferior petrozaal sinüs örnekleme ile ayrımcı tanı yapılabilmektedir (3).

Ektopik ACTH sendromu en sık küçük hücreli AC kanseri ile birlikte görülmektedir (%50). Birlikte görülebilen diğer kanserler bronşiyal karsinoid tümör (%10), timik karsinoid tümör ve timoma (%10), pankreas adacık hücre tümörü (%10), feokromositoma (%5) ve tiroid medüller kanserdir (%5). Büyük hücreli AC kanseri ile birliktelik nadirdir ancak bildirilmiş olgular bulunmaktadır (7). Küçük hücreli AC kanseri ve bronşiyal karsinoid tümörlü olguların %2'sinde ilk tanı anında ektopik ACTH sendromu saptanmaktadır. Bu olgularda прогноз daha kötüdür ve hastalar nötrepenik olmasalar da prögnostis carin gibi fırsatçı bakteriyel, criptococcus ve aspergillosis gibi fırsatçı mantar enfeksiyonlarının daha sık görüldüğü bildirilmektedir (3,8,9). Collichio ve ark. ektopik ACTH sendromlu 10 küçük hücreli AC kanseri olguda yaptıkları bir çalışmada kortizol sekresyonunun kontrol edilebildiği 3 olguda прогнозun edilemeyeceklerin göre daha iyi olduğunu göstermişlerdir. Bu hastalarda ortalama yaşam süresi sırasıyla 6 ve 4 ay olarak bildirilmektedir (8).

Tedavi: Öncelikle alitta yatan hastalığın tedavisi yoluna gidilmektedir. Bununla birlikte adrenal steroid yapımını inhibe eden ilaçlar kullanılabilmektedir. Bunlardan keta-

konazolün önerilen tedavi dozu 400-1200 mg/gün, meti-
raponun 1-4 g/gün, aminoglutetimidin 0.5-2 g/gün, mi-
totanın 4-12 g/gün, sandostatinin 300-1500 µg/gün' dür
(1,3). Genel durumu iyi olan ancak Cushing sendromuna
ait bulguları ilaçlarla kontrol edilemeyen hastalarda ad-
renalektomi önerilebilmektedir (3).

Akromegali

Ektopik akromegalinin en önemli sebebi büyümeye hormonu
salgılayan hormonun (BHRH) ektopik olarak yapımıdır.
Tüm akromegali olgularının %1'inden azını ektopik akro-
megali oluşturmaktadır (3).

Patogenetik: BHRH 44 aminoasitli peptidlere ayrılarak pi-
tütler reseptörlerle bağlanıp yapımını artırmaktadır. Nadiren BH tümör hücreleri tarafından da ektopik olarak ya-
pılabilmektedir (1,3).

Klinik Bulgular: Hastalarda giderek büyüyen eller ve artan
ayak ve şapka numaraları, yüz hatlarının kabalaşması şí-
kayıtları mevcuttur. Bunun yanı sıra amenore-galaktore,
impotans, hipertansiyon, diabetes mellitus ve kas gü-
çüslüğü ilk bulgular olabilmektedir (3).

Tanı: Şüpheli olgularda serum BHRH, BH, IGF-1 düzeyleri
ölçülmelidir. Glukoz yükleme testine BH'nun supresif ya-
nıtı bozulmuştur.

Ektopik akromegali ile birlikteliği bildirilen kanserler;
bronşiyal karsinoid tümörler, pankreas adacık hücre tü-
mörleri, AC, meme, ince barsak ve adrenal bez kanserleri
(1,3).

Tedavi: Altta yatan kanserin tedavisinin yanı sıra hipofiz-
den BH sekresyonunu inhibe eden bromokriptin 20-60
mg/gün ve oktretoid 100-200 µg/8 saat kullanımı öneri-
lebilmektedir (3).

Jinekomasti

Erkeklerde saptanan jinekomastinin %3'ünü başta AC ve
testis tümörleri olmak üzere kanserlere bağlı ektopik hCG
yapımı oluşturmaktadır. Ektopik olarak yapılan hCG östrojen
yapımını artırmaktadır. Nadiren tümörün aromataz
enzim aktivitesi bulunabilmekte ve androjen östrojene
dönüştürülebilmektedir. Tüm olgularda artmış östrojen /
testosteron düzeyi meme dokusunda proliferasyona ve ji-
nekomastiye neden olmaktadır (3).

Klinik Bulgular: Meme kitlesinin artışı, kıl dağılımında
azalma ve impotans gibi östrojen yapım artışına bağlı
bulgular saptanabilmektedir.

Tedavi: Jinekomastiye yol açan hormon dengesizliğine ne-
den olan kanserin tedavisiidir. Özellikle testiküler kanser-
lerin tedavisi ile elde edilen sonuçlar oldukça iyidir. Bu
olgularda kanserin tedavisi ile %75 hastada jinekomasti-
nin gerilediği gösterilmiştir (3).

Hipoglisemi

Pankreas adacık hücre tümörü bulunmayan olgularda eko-
topik IGF 1 ve 2 yapımına bağlı olarak hipoglisemi geliş-
bilmektedir. IGF 1 ve 2 karacigerde glikojenoliz ve gluko-

neojenezi inhibe etmekte, lipolizi suprese etmekte ve pe-
riferal glukoz kullanımını artırmaktadır. Böylece hipogli-
semi meydana gelmektedir (1,3).

Klinik Bulgular: Taşikardi, terleme, huzursuzluk, bulantı
ve açlık hissi gibi otonomik hiperaktivite ile ilişkili semp-
tomların yanı sıra konfüzyon, stupor, koma ve ölüm gibi
nöroglipopeni ile ilgili semptomlarda görülebilmektedir
(10).

Hipoglisemilerin en sık birlikte bulunduğu tümörler mezo-
telyoma ve sarkomlardır (1,3).

Tedavi: Altta yatan kanserin tedavisinin yanı sıra gerekli
hallerde sık oral beslenme veya sürekli intravenöz glukoz
infüzyonu uygulanabilmektedir (3). Subkutan ya da int-
ramüsküler uzun etkili glukagon uygulanımı ve yüksek doz
kortikosteroidler önerilen diğer tedavi seçenekleridir (1).

Degisik paraneoplastik sendromların birlikte bildirildiği
olgular da bulunmaktadır. Monsieur ve ark., küçük hücreli
olmayan bir AC kanseri olgusunda hipertrofik pulmoner
osteoartropati, hiperkeratoz, eritema anulare sentrifugum,
uygunuz ADH salınımı, ektopik ACTH sendromu ve
kalsitonin yapımının birlikte olduğu bir multiple parane-
oplastik sendrom olgusu bildirmiştir (11).

Endokrin paraneoplastik sendromların görülmeye sıklığı as-
linda sanilandandan daha fazladır. Bu nedenle tüm kanser
olgularında hormon salınımı dikkatlice araştırılmalı ve
saptanırsa kanserin tedavisi ile birlikte paraneoplastik
sendromun tedavisi de yapılmalıdır. Bu nokta hem morbi-
dite ve hem de mortalite yönünden önem taşımaktadır.

Kaynaklar

- John WJ, Patchell RA, Foon KA. Paraneoplastic Syndromes. In: De Vita VT, Hellman S, Rosenberg SA (eds) Cancer: Principles and Practice of Oncology. Philadelphia: Lippincott-Raven, 1997: 2397-420.
- Marchioli CC, Graziano SL. Paraneoplastic syndromes associated with small cell lung cancer. Chest Surg Clin N Am 1997; 7: 65-80.
- Johnson BE. Paraneoplastic Syndromes. In: Wilson JD, Braunwald E, Isselbacher KJ, Kasper DL, Martin JB, Fauci AS, Root RK, Hauser SL, Longo DL (eds) Harrison's Principles of Internal Medicine. Newyork: McGraw-Hill Inc., 1998: 618-27.
- Baylin SB. Endocrine Manifestations of Tumors "Eco-
topic hormone production" In: Wyngaarden JB, Smith
LB, Bennet JC (eds). Cecil Textbook of Medicine. Philadel-
phia: WB. Saunders Company, 1992, 1037-40.
- Özyardımcı N. Primer Bronş Kanseri. In: Özyardımcı N
(eds) Nonspesifik Akciğer Hastalıkları. Bursa: Uludag
Üniversitesi Basımevi, 1999:733-46.

- 6- Blanke CD, Johnson DH. Treatment of small cell lung cancer. *Semin Thorac Cardiovasc Surg* 1997; 9(1): 101-10.
- 7- Manavoglu O, Evrensel T, Orhan B, Kiyici M, ve ark. Ektopik ACTH salgılayan büyük hücreli akciğer kanseri olgusu. *Uludağ Univ Tıp Fak Derg* 1998; 25(1-2-3): 49-51.
- 8- Collichio FA, Woolf PD, Brower M. Management of patients with small cell carcinoma and the syndrome of ectopic corticotropin secretion. *Cancer* 1994;73(5): 1361-7.
- 9- Delisle L, Boyer MJ, Warr D, Kilinger D, et al. Ectopic corticotropin syndrome and small cell of the lung. *Arch Int Med* 1993; 153: 746-52.
- 10- Service FJ. Hypoglycemia. *Med Clin North Am* 1995; 79(1): 1-10.
- 11- Monsieur I, Meysman M, Noppen M, de Greve J, et al. Non-small cell lung cancer with multiple paraneoplastic syndromes. *Eur Respir J* 1995;8(7): 1231-4.

DUYURU

25. Yıl Akciğer Günleri Kongresi 6-10 Mayıs 2000 tarihleri arasında Bursa Kervansaray Termal Hotel'de yapılacaktır. Kongre kapsamında bir de Göğüs Cerrahisi Kursu düzenlenmiştir. Göğüs Hastalıkları ve Tb. Anabilim Dalı'nın ve Göğüs, Kalp, Damar Cerrahisi Anabilim Dalı'nın değerli katkılarıyla hazırlanan yurt dışı katılımlı zengin bilimsel programın tüm hekim arkadaşımıza faydalı olacağı inancındayız. Kongre ile ilgili ayrıntılı bilgiye aşağıdaki adresten ulaşabilirsiniz.

Kongre Başkanı

Prof.Dr. Nihat Özyardımcı

Kongre kayıt, konaklama ve stand satışı için;
Gökada Turizm Toplantı ve Kongre Departmanı
Tel: 0 224 232 21 60
Fax: 0 224 232 18 01
E-mail: kongre @ gokada.com.tr.
Online kayıt: www.gokada.com.tr/kongre/akciğer.htm